

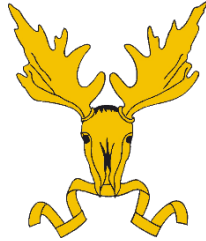

2/2025

Jääkärikapteeni Taito Nurminen

Ratsuväen perinnetyötä vuodesta 1962

”Hyvä henki on ratsuväen valtti”

Ne meistä, jotka olivat 1970-luvun loppupuolella seuraamassa Hämeen ratsumiesten perinne-päivää, pääsivät todistamaan historiallista näkymää. Kutsuvieraiden joukossa oli Jääkäripataljoona 27:n veteraani aidossa jääkäripuvussa. Hän oli kunniaratsumies ja jääkärikapteeni Taito Nurminen.

Tämän kirjoittajalla oli tilaisuus haastetella jääkärikapteeni Nurmista Etelä-Suomen Sanomiin syksyllä 1978, jolloin oli kulunut 60 vuotta ratsuosaston perustamisesta Jääkäripataljoona 27:ään. Hän oli viimeinen elossa oleva 36:n miehen ratsuosastosta. Nurminen sai kutsun viimeiseen iltahuutoon 20. tammikuuta 1981.

Taito Nurminen oli tuttu näky Hämeen Ratsujääkäripataljoonassa. Keskustelukumppaneina everstiluutnantit Petter Parikka ja Antero Pärssinen (oik.) Kuva: Hämeen Rykmentti

Taito Nurminen on syntyjään lammilaisia, mutta muutti Lahteen aloittaessaan koulunkäyntinsä. Hän kävi neljä luokkaa Lahden yhteiskoulua ja sen jälkeen Lahden kauppakoulua, jonka toiselta luokalta hän erosi ja lähti Saksaan. Isänmaallisen hengen hän oli saanut jo kotoa, sillä isänsä kuului Voima-liiton aktiiveihin.

Lähtö tapahtui uudenvuoden aattona 1916. Tätä ennen hän oli valokuvannut mm. alueen tienristeykset ja Hennalan kasarmit. Valokuvalevyt hän otti mukaansa.

Lockstedin leirille Nurminen saapui 10. tammikuuta ja liittyi Jääkäripataljoonan 4. komppaniaan. Tämän komppanian mukana hän osallistui mm. Misse- ja Aa-joen taisteluihin. Taisteluiden jälkeen pataljoona siirtyi koulutukseen Libauhun ja Nurminen sai siirron elokuussa 1917 perustettuun ratsuosastoon.

Jääkäripataljoonan ratsuosasto Libaussa syksyllä 1917. Kuva: Wikipedia

”Ratsuosastossa koulutus oli huomattavasti raskaampaa kuin muissa komppanioissa. Saimmehan oman aselajikoulutuksen lisäksi jalkaväkikoulutuksen. Osaston miehet joutivat aina vuorolla nousemaan aamulla kello kaksi menemään talleille. Maailmansodasta johtuen oli rehupula ja hevosille jouduttiin keittämään perunoita, joihin sekoitettiin silppua”.

”Muu osasto tuli sitten talleille kello kuusi, jolloin hevoset ruokittiin ja puhdistettiin. Aamuratsastus kesti puoli yhdeksästä kahteentoista. Ruokailun jälkeen jatkettiin iltapäivällä luennoilla, peitsiharjoituksissa tai ampumaharjoituksilla.”

Aseistuksena ratsuosastolla oli 3,4 metriä pitkä peitsi ja karabiini. Näitä peitsiä on esillä Hennalan upseerikerholla.

Jouluaatto vieraalla maalla oli monelle elämys ja kokemus, mutta varsinkin pataljoonan ratsuosastolle se oli sykähdyttävä. Osasto vietti juhlaa omassa majapaikassaan, kun paikalle saapui pataljoonan komentaja tuomaan joulutervehdystä.

”Joululahjanaan hän nimitti meidät ratsujääkäreiksi – Jäger zu Pferde – ja oikeutti meidät kantamaan 13. Königsbergiläisen ratsujääkäriyrykmentin univormua. Komentajan joululahja otettiin riemulla vastaan. Königsbergiläisten tunnuksena alettiin käyttää kauluksessa ja lakissa keltavihreitä reunuksia ja vihreitä olkalappuja, joissa oli keltaiset reunukset.”

Taito Nurminen kehui ratsujääkäriosaston yhteishenkeä äärettömän hyväksi. Kun suomalaiset laivat tulivat hakemaan pataljoonaa kotimaahan, tekivät ratsujääkärit yhteisen päätöksen. Matkaan piti lähteä siviilivaatteissa ja kaikki varusteet luovuttaa pois. Edellisenä yönä miehet kantoivat

kaikki varusteet satuloita ja peitsiä myöten ja piilottivat ne Arcturus-laivan pohjaruumaan.

Taito Nurmisen Saksan valtiolta ottamat kannukset ovat nyt Upseerikerholla ratsuväen perinnehuoneessa. Kuva: Hämeen Ratsurykmentin Säätiön kokoelma

”Olimme päättäneet taistella Suomessakin ratsuväkenä.”

Pääosa ratsuosastosta lähti Joensuuun perustamaan Karjalan Ratsujääkäriyrykmenttiä. Nurminen sijoittui joukkueenjohtajaksi 1. eskadroonaan, minkä riveissä matkusti Rautuun ja sieltä taistellen Inoon ja Koivistolle.

Huhtikuussa hänet komennettiin lähettiupseeriksi 5. Jääkäriyrykmentin esikuntaan. Vapaussodan jälkeen hän jatkoi palvelua rykmentissä, mutta palasi omaan, Hämeen Ratsurykmentiksi muuttuneeseen joukko-osastoon Hämeenlinnaan. Tämän jälkeen hän palveli muutaman vuoden Keski-Suomen Rykmentissä siirtyen vuonna 1923 liikemieheksi. Siiviiliuransa aikana hän toimi myös kouluttajana suojeluskuntajärjestössä niin Lahdessa kuin Helsingissäkin.

Vuodet 1937-39 Nurminen toimi varastonhoitajana Valtion kivääritehtaassa.

Talvisodassa hän toimi komppanianpäällikkönä Jalkaväkirykmentti 68:ssa ja jatkosodassa Jalkaväkirykmentti 68:ssa ja HTK:ssa.

Vapaussodassa Nurminen haavoittui hartioihin, talvisodassa häneltä paleltuivat jalat ja jatkosodassa hän haavoittui ensi keuhkoihin ja myöhemmin päähän.

Sodan jälkeen hän työskenteli varastonhoitajana Rauma-Repolan sahalla Lahdessa sekä Sotainvalidien veljesliiton toimistonhoitajana.

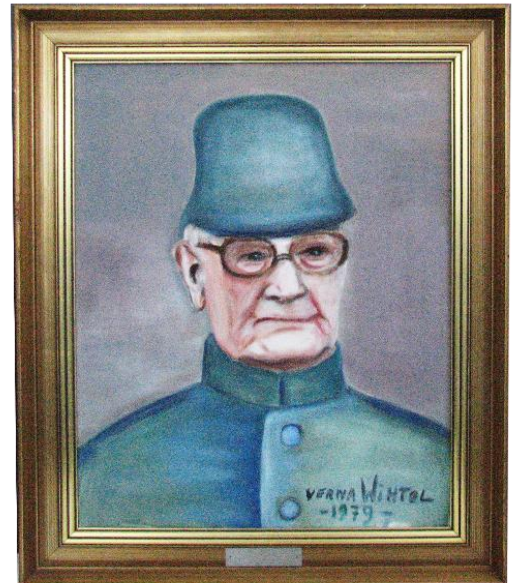
Nurminen julkaissut muistelmakirjan ”Jääkärivuosiltani” sekä useita artikkeleita Parole- ja Ratsumies-lehdissä.

Kunniaratsumies ja jääkärikapteeni Taito Nurmisen mielestä ratsuväki on aina ollut aselajien ehdoton ykkönen: ”Ratsuväen henki erosi huomattavasti ja on aina eronnut muista joukko-osastoista. Ratsurykmentissä oli kuri hyvä, yrittämisen halu hyvä ja ylipäättänsä sellainen `reipas meininki`, mikä puuttui jalkaväkirykmenttiköiltä.”

Tulevien ratsumiespolvien hän toivoi säilyttävän sen hengen, mikä kautta aikojen on vallinnut ratsumiesten joukossa ja on myös ratsuväen valtti.

Taito Nurminen oli myös Ratsumieskillan perustajajäsen.

Teksti: Matti Hilska

Taiteilija Verna Wihtolin maalaus kunniaratsumiehestä. Aitoon jääkäripukuun kuuluu myös tschakopäähine, mikä on tehty kiiltävästä nahasta ja tunnuksena Keisari-Saksan vaakunakotka (katso kansikuva). Kuva kirjoittajan.

Vieraana Lappeenrannassa

Lappeenrannassa vietettiin lauantaina 15.2.2025 Uudenmaan Rakuunarykmentin uudelleen perustamisen vuosipäivää. Ratsumieskiltää edustivat Pekka Hennala, Jussi Sainio ja Raimo Tevajärvi. Ohjelmaan kuului seppeleenlaskut, kahvitilaisuus Maasotakoululla ja Rakuunasoittokunnan marssikonsertti.

Maasotakoulu oli järjestänyt seppeleen myös Hämeen Ratsurykmentin muistomerkillle. Sen laskivat Ratsumieskillan edustajat ennen vuosipäivän juhlallisuuksien alkua Adolf Ehrnroothin aukiolla. Mukana seppeleen laskussa oli myös Maasotakoulun komendantti, väepeli Jouni Sutela.

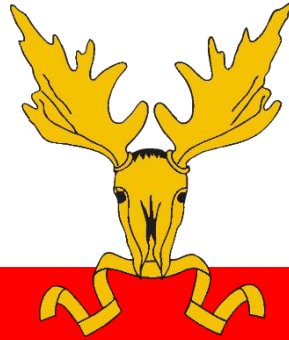

Rakuunakillan ja Ratsumieskillan lippuvartion marssivat Uudenmaan Rakuunarykmentin muistomerkilltä vielä Suomen ratsuväen muistomerkillle Lappeenrannan kirkon puistoon. Rakuunakillan seppeleenlaskijoina toimivat Rakuunakomentaja evl Petri Majuri, Rakuunakillan puheenjohtaja Timo Halonen sekä Lappeenrannan kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Sanna Koskenranta.

Teksti: Jussi Sainio

Rakuunakillan ja Ratsumieskillan lippuvartiot. Rakuunakomentaja evl Petri Majuri, Rakuunakillan puheenjohtaja Timo Halonen sekä Lappeenrannan kaupunginvaltuuston puheenjohtaja Sanna Koskenranta laskivat seppeleen URR:n muistomerkillä. Marssilla kohti Suomen ratsuväen muistomerkkiä, jossa ratsukot jo odottivat valmiina seremoniaa.

Vuosikokous Lahden upseerikerholla lauantaina 15.3.2025 klo 13.00

Vuosikokouksessa käsitellään seuraavat asiat

1. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, pöytäkirjan tarkastajat ja ääntenlaskijat
3. Esitetään hallituksen laatima killan toimintakertomus, killan tilit ja toiminnantarkastajan lausunto
4. Päätetään tilinpäätöksen vahvistamisesta ja vastuuvapauden myöntämisestä
5. Käsitellään alkaneen vuoden toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä määrätään varsinaisten ja kannattavien jäsenten jäsenmaksut vuodelle 2026
6. Valitaan joka toinen vuosi puheenjohtaja (Urpo Karjalaisen toinen vuosi alkaa) sekä hallituksen jäsenet joka vuosi (4-9)
7. Valitaan toiminnantarkastaja ja varatoiminnantarkastaja tarkastamaan alkaneen vuoden toimintaa
8. Käsitellään muut hallituksen esittämät ja jäsenten kolmekymmentä (30) vuorokautta ennen vuosikokousta hallitukselle kirjallisesti esittämät asiat.

**Tule mukaan valitsemaan hallituksen jäseniä, tapaamaan tuttuja,
nauttimaan hyvästä upseerikerhon kahvista ja kuuntelemaan
Urpo Karjalaisen esitelmää
”Suurvaltakilpailu ja lännen omat jakolinjat”.**

Ratsumiehen perusvarusteita

Talven selkä ei vielä ole taittunut, liekö edes notkollaan, mutta jo nyt on aika kääntää katseet kesään. Hubertus-logolla varustettuja, hienoja sinisiä pikeepaitoja on vielä varastossa. Kokoja on M, L, XL, XXL ja 3XL. Paidan hinta on 45,00 euroa, mistä summasta osaa jää killalle.

Joskus kesä on vilpoisempi ja siksi on hyvä varautua killan keltaisella putkihuivilla. Kuvan mukainen painatus. Huivin hinta on 10,00 euroa.

Varaston inventaariossa löytyi myös jokunen keltapunainen isännänviiri ja niitäkin komistaa luonnollisesti Hubertus. Tätä arkeen ja juhlaan sopivaa kodinkomistusta myydään hintaan 45,00 euroa.

Tilaukset sähköpostilla mattihilska@phnet.fi.
Toimitus Vuosikokoukseen Lahden upseerikerholle 15.3.2025.

Varaa seuraavat päivät kalenteriisi!

Koko perheen tapahtumassa
tarvitaan ratsumiehiä. Myös Sinua.

Hennala treffit

Tupa oli täynnä juhlijoita, kun Lahden upseerikerholla vietettiin ”Hennala treffejä”.
Tavattiin tuttuja, syötiin lohisoppaa ja vietettiin hauskaa iltaa.

Treffeillä Timo Taulo esitteli kirjoittamansa näytelmän ”Eversti ja Tornan tyttäret” näyttelijöitä. Ensi-ilta on Ainonpuiston kesäteatterissa 4.6.2025 klo 18.00.

Sinne me ratsumiehet menemme tietysti perinnepuvuissa. Lippujen hankintaan pääsee Lahden upseerikerhon nettisivujen kautta:
www.ideaticket.fi

Teksti ja kuvat: Jussi Sainio

Mannerheimin valvovan katseen alla iltaa viettivät Pekka ja Sirpa Tiilikainen, Aino Lehtinen, Jukka Elomaa Pekka Hennala, Matti Hiilka ja Raimo Tevajärvi.

Eversti ja Tornan tyttäret

Kunniavartio

Ratsumieskilta järjesti kunniavartion Mannerheimin kuolinpäivän muistoksi 28.1.2025. Kunniavartiossa seisoivat Pekka Hennala ja Jussi Sainio. Perinteisen Seppleenlaskutilaisuuden järjesti Lahden Reservipiiri. Seppleen laskun jälkeen nautittiin kahvit Kahvila Asemapäällikössä.

Mannerheim kuoli 27. tammikuuta 1951 Lausannessa Sveitsissä. Suomessa päivä oli jo vaihtunut 28. päiväksi. *Teksti: Jussi Sainio. Kuva: Matti Hilska*

Lämpöä Ukrainan korsuihin

Ratsumieskillan aktiivijäsen Timo Taavila on organisoinut viime syksynä ja nyt talvella korsukynttilöiden valamistapahtumia. Valmiita korsukynttilöitä on valmistunut useita tuhansia. Kynttilöiden valmistukseen on osallistunut suuri joukko talkoolaisia, ensin sisuksen laittamiseen ja sen jälkeen valamiseen. Steariini sulatetaan eri lähteistä noudetusta ylijäämästä.

Korsukynttilät valetaan uusiin ja käytettyihin säilyketölkkeihin. Tölkissä on aaltopahvista tehty sisus ja sydän. Korsukynttilä antaa valoa ja lämmintä ankariin olosuhteisiin. Tämä on käytännön apua ukrainalaisille.

Teksti ja kuva: Jussi Sainio

